

DE TWEE ZUSTERS

Jezus was met zijn vrienden aangekomen in het volgende dorp. Terwijl hij stond te praten kwam er iemand naar hem toe. Hij zei: 'Mevrouw Martha laat u vragen of u bij haar komt eten. Iedereen hier kent haar. Het is een fatsoenlijke, hard werkende vrouw. U kunt er gerust naar toe.'

Tegen het eind van de middag ging Jezus naar het huis van mevrouw Martha.

Martha kwam uit de keuken aangehold.

'Welkom,' zei ze, 'welkom, gaat u toch zitten. Neem deze stoel, die is makkelijker. Ik kan u nog geen hand geven, mijn handen zijn nat van het groenten klaarmaken. Wat zal ik klaarzetten? Een kan water en een kruik wijn? Let u maar niet op de rommel. Dat is van mijn zuster. Let u maar niet op haar. Ik moet even in de keuken kijken hoe het met mijn vlees staat.'

In de hoek zat een meisje.

'Hoe heet jij?' vroeg Jezus.

'Maria,' zei ze.

'Zo heet mijn moeder ook,' zei Jezus. 'Het is een mooie naam.'

'Ja,' zei ze. 'Maar wat heb je aan een mooie naam?'

'Wat wil je dan nog meer?' vroeg Jezus.

'Ik weet het niet,' zei ze, 'ik wou dat ik het wist.'

'Zal ik het hier maar neerzetten?' zei Martha.

Ze kwam binnen met water en wijn. Ze liep om Jezus heen en ging weer naar de keuken.

'Is er iets dat je echt graag wilt?' vroeg Jezus aan Maria.

'Nee,' zei Maria. 'Er zijn anderen die hun best doen om goed te leven. Die zorgen dat ze alles doen zoals het hoort. Die ook goed voor hun huis zorgen.'

'Zo iemand als je zuster?' vroeg Jezus.

'Ja,' zei Maria, 'maar zo ben ik niet. Zo kan ik het niet.'

'Laat het niet koud worden,' zei Martha en ze bracht een dampende schaal met eten binnen. 'Anders verpietert het maar. Ik ben zo terug,' zei ze. 'Als zij daar tenminste even wil helpen.' Ze ging weer de keuken in.

'Ach,' zei Jezus tegen Maria, 'sommige mensen denken dat ze alles al weten. Die weten zo goed hoe het hoort. Die hebben geen tijd meer om te zoeken naar iets nieuws. Naar een nieuwe manier om de wereld zo te maken dat alles er eerlijker toegaat. Als je dat echt probeert, als je daar echt naar zoekt, dan vind je altijd wat nieuws. Dan merk je dat je iets kan waarvan je niet wist dat je het kon. En het huishouden en het eten, dat komt dan ook wel in orde.'

'Zou ik zoiets kunnen?' vroeg Maria.

Martha kwam weer langs met borden en schotels. Maar voor ze terugging naar de keuken stond ze stil. Ze zei opeens: 'Ja, ziet u, ik sta er helemaal alleen voor. En mijn zuster zit daar maar. Ze doet net of ze al uw wijze woorden begrijpt. Dat is toch niets voor een meisje. Een meisje hoort haar mond te houden en voor het eten te zorgen. Kunt u nou niet eens tegen haar zeggen dat ze mij moet helpen. Naar mij luistert ze niet meer, naar u misschien nog wel.'

Maar Jezus zei tegen Martha:

'Het is fijn als er lekker eten is. Want dan kun je ook prettiger met elkaar praten. Maar als het eten maken zoveel tijd kost dat ik niet eens met jullie kan praten, dan is het niet goed. Kom er toch bij zitten.'

Toen deed Martha haar schort af.

Ze kwam erbij zitten en ze praatten tot laat in de avond.

Ten slotte hielpen Jezus en Maria nog bij het afwassen.

Want daar, in de keuken, konden ze tenminste doorgaan met praten.